

Innst. S. nr. 115

(2006-2007)

Innstilling til Stortinget fra utenrikskomiteen

St.meld. nr. 23 (2005-2006)

Innstilling fra utenrikskomiteen om gjennomføring av europapolitikken

Til Stortinget

SAMMENDRAG

Soria Moria-erklæringen slår fast at europapolitikken skal være et av Regjeringens satsingsområder i utenrikspolitikken. Regjeringen vil føre en aktiv, tydelig og åpen europapolitikk og vil mer offensivt ivareta norske interesser overfor EU. Vi vil samarbeide med EU basert på eksisterende tilknytningsformer. Dette er derfor ikke en melding om tilknytningsformer til EU, og meldingen tar ikke opp videre utviklinger eller alternativer til EØS-avtalen.

Som varslet i Soria Moria-erklæringen, ønsker Regjeringen å omorganisere og systematisere arbeidet med EU/EØS-relevante saker slik at Norges posisjon kan styrkes og arbeidet bli mer effektivt. Samtidig ønsket Regjeringen å gjennomgå erfaringene med tilknytningen til Schengen-avtalen. Denne meldingen presenterer derfor en handlingsplan for gjennomføringen av arbeidet med EU/EØS-saker og en gjennomgang av erfaringene med Schengen-avtalen. Meldingen er ment å være Regjeringens og forvaltningens styringsredskap i arbeidet med EU/EØS-saker i inneværende stortingsperiode.

Denne meldingen fokuserer på Norges forhold til EU. En aktiv europapolitikk dreier seg også om deltakelse i regionale samarbeidsfora, slik som Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa (OSSE) og Europarådet. Norsk aktivitet i disse organisasjonene er blant annet presentert i St.meld. nr. 11 (2005-2006) Om samarbeidet i Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa (OSSE) og St.meld. nr. 15 (2005-2006) Om Norges deltaking i Europarådet i 2005. EU opptrer stadig mer samordnet i regionale og internasjonale

organisasjoner. Vi bør se vårt arbeid i slike organisasjoner i sammenheng med vår aktivitet i forhold til EU.

Regjeringen ønsker at Norge skal være en bidragsyter for å skape et solidarisk og trygt Europa. Regjeringen vil utnytte felles muligheter, ta sin del av et europeisk ansvar og markere norske verdier om fellesskap og solidaritet. Regjeringen ønsker å bidra til å redusere skillelinjene i Europa og sikre en bærekraftig utvikling.

EUs politikk påvirker store deler av det norske samfunn. Europapolitikk må derfor etter Regjeringens oppfatning settes høyt på dagsordenen og gis god oppfølging gjennom hele den politiske styringskjeden. Norge har en rekke formelle og uformelle samarbeidsformer med EU og er tett vevet sammen med de europeiske landene gjennom historiske bånd, verdi- og rettsfellesskap.

Det er viktig at ulike myndighetsnivåer og alle deler av samfunnet engasjerer seg i europapolitiske spørsmål.

Regjeringens målsetting er at Norge skal bli bedre til å bruke mulighetene og sikre påvirkning på områder av betydning. Grunnlaget må være til stede for å vite, forstå og være i stand til å handle. Norske myndigheter kan arbeide bedre med EUs lovgivning som er aktuell for gjennomføring i norsk rett i henhold til EØS-avtalen. Man kan styrke Norges aktiviteter og posisjoner i det daglige politiske og faglige samarbeid med EU. Regjeringen skal delta konstruktivt og tydelig i Schengen, i de europeiske byråer, i forskningssammenheng og på den utenrikspolitiske arena. Norske myndigheter kan, slik Regjeringen ser det, på denne måten bygge politisk og faglig kapital i relasjonen til EUs institusjoner, EUs medlemsland og de sivile samfunn for øvrig på en måte som vil få betydning i fremtiden. Denne arbeidsformen skal også reflekteres i hvordan norske myndigheter arbeider med EØS- og EU-relaterte saker i Norge.

Regjeringens handlingsplan for gjennomføring av europapolitikken har som mål å sikre:

- Tydelige og tidlige politiske prioriteringer
- God samordning og utnytting av mulighetene

- God gjennomføring og forvaltning av forpliktelsene
- Kompetanseløft
- Økt åpenhet og dialog.

Regjeringen uttrykker at den ønsker å være tydelig i europapolitikken. Regjeringen vil fokusere innsatsen på saker som er viktige for Norge, og tydeliggjøre at norske synspunkter, metoder og løsninger kan bidra på en positiv måte til Europas utvikling.

Norges tilknytningsform gir ikke stemmerett i EUs beslutende organer, men norske myndigheter har likevel flere formelle og uformelle kanaler til informasjon og deltakelse.

Norske myndigheter må bli bedre til å skape handlingsrom og å utnytte det. God europakompetanse og aktiv deltakelse er det viktigste virkemiddelet. Det er bygget opp betydelig kunnskap og kompetanse om europaspørsmål i Norge. På en rekke områder er det etablert hensiktsmessige og gode prosedyrer. Basert på egne erfaringer, samt innspill fra blant annet berørte parter og interesseorganisasjoner, har Regjeringen identifisert muligheter for forbedring. Riksrevisjonens administrative rapport "Riksrevisjonens undersøkelse av forvaltningens arbeid med utformingen av EØS-relevant regelverk" (nr. 2, 2005) har også vært en del av grunnlaget for arbeidet med handlingsplanen.

Handlingsplanen fokuserer på arbeidsformer og organisering av vår aktivitet, og presenterer en rekke konkrete virkemidler som skal bidra til å gjennomføre Regjeringens målsettinger. Den skisserer nye tiltak og videreutvikler allerede eksisterende. Tiltakene knytter seg til hele beslutningsprosessen fra utforming til gjennomføring av politikk. De er etter Regjeringens syn bredt anlagt og dekker et vidt spekter av samarbeidsarenaer mellom Norge og EU. Mens noen iverksettes raskt, er andre langsiktige bidrag for å skape en aktiv europapolitikk.

Faglige prioriteringer presenteres i arbeidsprogrammene innenfor EØS, justis- og innenrikssaker og utenriks- og sikkerhetspolitikk. Videreutvikling av arbeidsprogrammene er derfor viktig i oppfølgingen av handlingsplanen. Disse arbeidsprogrammene er gjort offentlig tilgjengelig på Regjeringens informasjonsportal for europasaker - www.europaportalen.no.

I arbeidet med meldingen har Regjeringen mottatt innspill fra ulike samarbeidspartnere i det norske samfunn. Regjeringen har hatt nytte av synspunkter gjennom dialoger med arbeidslivets parter, regionale og lokale myndigheter, Sametinget, ulike frivillige organisasjoner og forskningsmiljøene.

Andre land driver også reformarbeid for å sikre en hensiktsmessig organisering av europapolitikken. I oppfølgingen av handlingsplanen vil Regjeringen ha samtaler med EU-medlemsstater og med Europakommisjonen med sikte på å utveksle synspunkter og erfaringer for hvordan vi best mulig kan sikre en aktiv europapolitikk.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Olav Akselsen, Vidar Bjørnstad, Marit Nybakk, Hill-Marta Solberg og Anette Trettebergstuen, fra Fremskrittspartiet, Morten Høglund, Siv Jensen og Øyvind Vaksdal, fra Høyre, Erna Solberg og Finn Martin Vallersnes, fra Sosialistisk Venstreparti, Ågot Valle, fra Kristelig Folkeparti, Dagfinn Høybråten, fra Senterpartiet, Alf Ivar Samuelson, og fra Venstre, Anne Margrethe Larsen, konstaterer at Regjeringen i innledningen til meldingen presiserer at dette ikke er en stortingsmelding om tilknytningsformer til Den europeiske union, men en melding hvor Regjeringen tar initiativ til forbedringer av arbeidet med EØS-saker og gjennomgår erfaringene med Schengen-samarbeidet.

Komiteen vil vise til at utviklingen i det europeiske samarbeidet innebærer at EU treffer beslutninger som påvirker stadig flere sider av det norske samfunnet. Forholdet til EU kan derfor ikke lenger ses som et rent utenrikspolitisk anliggende. EUs politikk griper nå inn i alle sider ved det norske samfunnet, også de som tradisjonelt har vært innenrikspolitiske.

Komiteen konstaterer at EU er virksom på områder hvor unionen ikke arbeidet da Avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde - EØS-avtalen ble inngått. Fra norsk side har en møtt denne utviklingen ved å forhandle frem samarbeidsordninger med EU også på andre områder enn de som omfattes av EØS-avtalen. Dette gjelder blant annet samarbeid med EU både om indre og ytre sikkerhet, henholdsvis gjennom Schengen-avtalen og samarbeidet i utenriks- og sikkerhetspolitikken.

At Norge, gjennom EØS-avtalen og Schengen-samarbeidet, må ta stilling til rettsakter som berører stadig flere samfunnsområder, forsterker etter komiteens mening også behovet for reformer av saksbehandlingen på norsk side.

Komiteen vil i dette reformarbeidet legge særlig vekt på at norske muligheter for innflytelse utnyttes bedre, og at den demokratiske forankring av prosessen styrkes. Stortingets faste komiteer må trekkes sterkere inn i Stortingets behandling. Mulighetene for folkelig deltagelse og innsyn styrkes gjennom økt åpenhet og informasjon om sakene.

Komiteen viser til at Norge, gjennom EØS-avtalen og Schengen-samarbeidet, fortsatt skal gjennomføre en rekke rettsakter som er initiert og vedtatt i organer Norge ikke er deltager i.

Komiteen har merket seg at Regjeringen legger frem en melding hvor målet er å sikre tydelige og tidlige politiske prioriteringer, samordning og utnyttelse av mulighetene, gjennomføring og forvaltning av forpliktelsene, kompetanseløft og økt åpenhet og dialog. Dette krever forsterket arbeid i forkant av beslutningsprosessene.

Komiteen støtter at det legges til rette for mer åpenhet om EØS-saker og andre spørsmål som

omhandler norsk samarbeid med EU. Det bør tilstrebes at ulike myndighetsnivåer og deler av samfunnet engasjeres i dette arbeidet. Komiteen merker seg at dette også er et samstemt innspill fra organisasjoner og institusjoner som var på dens åpne høring 24. oktober 2006.

Komiteen viser til at EU er Norges viktigste handelspartner og at EU-landene gjennom Lisboa-strategien har mål om å bli de mest konkurransedyktige og dynamiske, kunnskapsbaserte økonomier i verden.

Komiteen mener EU har spilt en viktig, stabiliserende rolle i Europa gjennom det siste halve århundret, og at EU har bidratt til økonomisk utvikling og mellomfolkelig kontakt. EU har påvirket og fremmet demokrati i mange tidligere diktaturer, og fortsetter å ha en positiv innvirkning på flere staters demokratiske utvikling gjennom sin utvidelse.

Komiteen mener utviklingen i EU-samarbeidet er et positivt bidrag i Europa, men registrerer samtidig at et tettere samarbeid blant EU-landene vil kunne være en utfordring for nærstående ikke-medlemsland som Norge.

Komiteen konstaterer at EUs utvidelse til 27 medlemsland, og videre utvidelse, medfører at EU må legge økt vekt på interne prosesser, og dermed vil ha mindre oppmerksomhet rettet mot ikke-medlemsland som Norge. Dette gjør arbeidet for å påvirke EUs beslutninger i retning av Norges interesser mer komplisert samtidig som det er viktigere.

EØS-avtalen, justis- og innenrikssamarbeidet, utenriks- og sikkerhetspolitikk

Komiteen tar til etterretning at Regjeringen gir en beskrivelse av samarbeidet med et utvidet EU og prosessene med EØS-finansieringsordningene.

Komiteen vil presisere at det viktigste i forhold til arbeid med Schengen-saker er å ivareta norske interesser i forhandlingene om nytt regelverk og ordninger på en tydelig måte. Norge er tjent med å innta en offensiv holdning og formidle norske posisjoner på et tidligst mulig stadium i forhandlingene, og komiteen har merket seg at Regjeringen arbeider ut fra dette perspektivet.

Videre merker komiteen seg at EU i flere tilfeller har tolket Schengen-samarbeidets virkeområde snovere enn Norge, og at Norge dermed faller utenfor viktige beslutningsprosesser på dette feltet. Stortingsmeldingen viser til at Norge på enkelte områder ikke får tilfredsstillende tilgang til EUs politisamarbeid fordi samarbeidet, som var en del av Schengen, nå er integrert i EU.

Komiteen viser til at EF-domstolens avgjørelser over tid kan påvirke rettsprinsippene i Norge, i tillegg til at avgjørelser i Kommisjonen og domstolen har direkte konsekvenser for vurderingene i EFTAs overvåkingsorgan (ESA) og EFTA-domstolen.

Komiteen merker seg at Norges samarbeid med EU i den felles utenriks- og sikkerhetspolitikken har utviklet seg gradvis, og ser positivt på Regjeringens aktive holdning i forhold til EUs utenrikspolitiske dialog med tredjeland.

Komiteen viser til at Norge har anledning til å tilslutte seg erklæringer, uttalelser og démarcher (henvendelser overfor tredjeland) utformet innenfor rammen av den felles utenriks- og sikkerhetspolitikken i EU, og at Norge har benyttet seg av denne muligheten. Komiteen mener det er viktig at slik tilslutning publiseres raskt gjennom egnede og, så langt mulig, åpent tilgjengelige kanaler. Videre oppfordres Regjeringen til med jevne mellomrom å gi Stortinget samlet oversikt over slike tilslutninger.

Komiteen merker seg at EU iverksetter flere sektorovergrepene rettsakter som kan falle utenfor EØS-avtalen, og at det i de siste årene er etablert flere EU-byråer hvor Norges deltagelse har vært omdiskutert i EU.

Handlingsplanen

Komiteen konstaterer at Regjeringen fremmer en handlingsplan for gjennomføring av europapolitikken. Den merker seg at Regjeringen, i likhet med tidligere regjeringer, ønsker å føre en tydelig europapolitikk og på en offensiv måte ivareta Norges interesser overfor EU.

Komiteen er enig i at det skal satses på en sterk og offensiv europapolitikk. Den støtter målene Regjeringen beskriver i handlingsplanen, og slutter seg til Regjeringens initiativ for å omorganisere og systematisere europapolitikken.

Komiteen understreker at en tidlig involvering er nødvendig for å sikre norske interesser i forhold til EU.

Komiteen viser til at Regjeringen legger opp til arbeidsprogrammer for EØS, justis- og innenrikssaker og utenriks- og sikkerhetspolitikk, og at disse igjen skal legge føringer for EU-rettet arbeid. Komiteen mener at en slik prioritering og fokusering er avgjørende, og ønsker at Stortinget regelmessig gjøres kjent med hva denne prioriteringen består i.

I komiteens åpne høring om stortingsmeldingen fremkom bl.a. at det kan være formålstjenlig at Regjeringen presenterer arbeidsplaner av begrenset omfang hvor den synliggjør hvordan det norske samfunnet best mulig kan ivareta sine interesser overfor EU innen definerte satsingsområder. Dette er i dag ivaretatt gjennom de sektorvise arbeidsprogrammene. Komiteen vektlegger at både offentlige og private aktører arbeider sammen for å nå de definerte målene. Det kan derfor etter komiteens mening være hensiktsmessig at Regjeringen involverer andre samfunnsaktører i utformingen av sine arbeidsplaner, og at disse planene tar høyde for hvordan Norge samlet kan virke overfor EU.

Komiteen merker seg at Europaparlamentets innflytelse på utformingen av regelverk øker. Parlamentet har en åpen beslutningsprosess som potensielt styrker Norges muligheter for innsikt og bidrag i utformingen av nye rettsakter. Dette er imidlertid avhengig av mer offensiv og koordinert innsats fra Norges side.

Komiteen vil vektlegge en særlig nær dialog om europeiske samarbeidsspørsmål med våre nordiske naboer. Samtidig er det viktig å støtte interesseorganisasjoner og partisammenslutninger, bygge nettverk i

EU-land og bringe erfaringer fra europaarbeid tilbake for å stimulere til økt debatt i Norge.

Komiteen merker seg at Regjeringen vil arbeide for å øke kunnskapen om Norge og Norges tilknytning til EU i EUs organer, i medlemslandene og i kandidatlandene, og imøteser dette initiativet.

Komiteen vektlegger verdien av kompetanse i EU/EØS-spørsmål i Norge. Som et ledd i dette, oppfordres Regjeringen til systematisk å ivareta de erfaringer norske nasjonale eksperter og andre som har arbeidet i tilknytning til EU-systemet, besitter.

Stortingets arbeid med EØS-sakene og andre EU-spørsmål

Komiteen ønsker at Stortinget skal være mer aktivt i forhold til det norske samarbeidet med EU, og innstiller derfor i denne sammenhengen på å foreslå en justering i Stortingets egen arbeidsmåte med saker som berører Norges forhold til EU og EØS.

Komiteen mener at Stortingets EØS-utvalgs nåværende rolle har medvirket til at de faste komiteene har kunnet nedprioritere EØS-arbeidet. Dette mener komiteen er uheldig og anbefaler derfor at Stortinget i større grad legger til rette for involvering av de faste komiteene i EU-spørsmål.

Komiteen legger vekt på behovet for at Regjeringen på et tidlig stadium konsulterer Stortinget. Økt innflytelse og tidlig påvirkning krever tidligere avklarte, norske standpunkter. Som et ledd i den tidligere avklaringen av standpunktene, viser komiteen til forslaget om halvårslige redegjørelser om EU/EØS-saker av utenriksministeren, jf. innstillingen vedrørende Dokument nr. 8:105 (2005-2006), og presiserer at redegjørelsen skal foregå i åpent storting.

Det er etter komiteens mening nødvendig at Stortinget regelmessig gjøres kjent med utviklingen i EU og saker Regjeringen antar vil få betydning for Norge på sikt. Dette kan både gjelde større enkeltsaker og mindre saker som til sammen utgjør et større sakskompleks. I tillegg legges til grunn at Stortinget er konsultert, som i dag, om øvrige politiske spørsmål i EU og EØS, og om anvendelse av regelverket og konsekvenser for Norge av beslutninger i ESA og EFTA-domstolen.

Komiteen ser med tilfredshet at Regjeringen i sin handlingsplan legger opp til å gi Stortinget informasjon om forslag til nye rettsakter, EU-programmer, grønnbøker, hvitbøker og andre viktige initiativer i EU på et tidligst mulig stadium. Det er komiteens vurdering at dagens stortingsmeldinger kan være for omfattende til dette formål. Disse er også lite egnet til å beskrive dagsaktuelle spørsmål. Komiteen anbefaler at Presidentskapet, om nødvendig, fremlegger forslag til endring i Stortingets forretningsorden som imøtekommer behovet for en hensiktsmessig, strukturert og åpen behandling av aktuelle EU/EØS-saker fra Regjeringen i Stortinget.

Komiteen ønsker at de faste komiteene også skal kunne ta initiativ til å følge spesielle EU/EØS-relaterte saker. På denne bakgrunn anbefaler komiteen at Pre-

sidentskapet utreder et tillegg i Stortingets forretningsorden som gir de faste komiteene en slik initiativrett.

Komiteen viser til at nye rettsakter tas inn i EØS-avtalen gjennom å endre dens vedlegg. Alle slike endringer behandles som traktatsaker i henhold til Grunnloven § 26 annet ledd. Dette medfører at Stortingets samtykke må innhentes når EØS-komiteens beslutning gjelder en rettsakt som må gjennomføres ved lovendring i Norge, hvor beslutningen vil medføre økonomiske forpliktelser for Norge i fremtidige år, eller hvis beslutningen anses som en sak av særlig viktighet. Beslutninger i EØS-komiteen som krever Stortingets samtykke, forelegges Stortinget som egen sak i form av en stortingsproposisjon.

Komiteen viser til at det store flertall av rettsaktene som forelegges Stortingets EØS-utvalg før innlemmelse i EØS-avtalen, i andre sammenhenger ville vært behandlet av forvaltningen som forskriftsendring.

Komiteen ønsker at det i større grad tilrettelegges for at EØS-regelverket også kan gjennomgås av de faste komiteene på Stortinget, og at Regjeringen gjennomfører en differensiering i presentasjonen av rettsaktene før fremleggelse for Stortinget, basert på rettsaktens konsekvenser for Norge. På denne bakgrunn ser komiteen det som hensiktsmessig at de såkalt kommenterte listene over nye rettsakter primært sorteres slik at det korresponderer med de ulike faste komiteenes ansvarsområder.

Innenfor denne fordelingen ser komiteen det nødvendig at rettsaktene deles inn i tre grupper avhengig av om de medfører senere norsk lov- og budsjettendring, forskriftsendring eller om de ikke har konsekvenser for norsk lovgivning. Siden endring i forskrift av og til kan endre rettstilstanden like mye som en lovendring, er det ønskelig at Regjeringen markerer at en forskrift som griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, ordnes og kommenteres sammen med den første gruppen av de vesentligste rettsaktene.

Komiteen imøteser videre en noe mer utførlig kommentering og fremhevelse av de viktigste samfunnmessige konsekvenser i de vesentlige rettsaktene når de for første gang underrettes Stortinget. Dette skal ikke medføre noen endring i den gjeldende ordning med behandling av egne stortingsproposisjoner for rettsakter som krever det etter Grunnloven § 26 annet ledd, slik omtalt.

Komiteen mener behandlingen av nye rettsakter vil styrkes av at de respektive faste komiteene forelegges de kommenterte listene samtidig med at EØS-utvalget får rettsaktene til behandling.

Komiteen understreker at åpenhet om EU-arbeidet også skal gjelde for EØS-utvalget. Komiteen ønsker at referatene fra utvalgets møter gjøres offentlig tilgjengelige umiddelbart, med unntak av de deler av referatet som må holdes hemmelige av hensyn til forhandlingsproposisjoner og lignende. Komiteen anbefaler at Presidentskapet fremlegger forslag til endring i Stortingets forretningsorden hvor dette ivaretas. Komiteen viser til brev 31. januar 2007 fra utenriksministeren til Høyres parlamentariske leder Erna Solberg.

Komiteen anbefaler at Stortinget styrker sin utredningskapasitet med personell som på selvstendig grunnlag kan bidra til å utfylle informasjonen Regjeringen gir Stortinget i EU/EØS-spørsmål. Til støtte for dette arbeidet bør Regjeringen sørge for at Stortingets administrasjon i økt grad mottar løpende orienteringer om EU/EØS-saker fra departementene og utenriks-tjenesten. Videre mener komiteen det er viktig at Stortingets administrasjon følger spesielt med i den type saker som Europakommisjonen nå sender direkte til de nasjonale parlamentene i EU-landene. Dersom slike saker er relevante for Norge, og ikke er dekket på annet vis av Regjeringen overfor Stortinget, bør Stortingets administrasjon sørge for at de på egnet måte gjøres tilgjengelige.

Komiteen mener at Stortinget bør gi partigruppene særskilt støtte for å kunne opprettholde en god kontakt med partigruppene i Europaparlamentet. Dette vil være viktig for å sikre tidlige påvirkningsmuligheter og økt innsikt i den norske kontakten med Europaparlamentet.

Komiteen ser positivt på muligheten for å kunne sende en årlig delegasjon av stortingsrepresentanter til Brussel for å styrke deres kjennskap til organene og arbeidsmåtene, samt for å etablere et kontaktnett i partigruppene i Europaparlamentet. Dette kommer i tillegg til det etablerte, systematiserte samarbeidet bl.a. gjennom den bilaterale delegasjonen mellom Stortinget og Europaparlamentet og EØS-parlamentarikerkomiteen, slik hjemlet i EØS-avtalen.

Komiteen understreker viktigheten av at befolkningen i Norge har tilgang til god informasjon om samarbeidet med EU. Derfor ønsker komiteen en økning av EU-informasjon og -kompetanse i Stortingets informasjonstjeneste. Det bør videre vurderes hvordan Stortinget kan samle og gjøre tilgjengelig mer informasjon om EU fra forskjellige norske og utenlandske kilder,

herunder EU-dokumentasjon utarbeidet av Stortingets administrasjon. Komiteen ser det som interessant om det kan etableres et europeisk dokumentasjonssenter i tilknytning til Stortingets informasjonstjeneste, og om dette koordinerer sin virksomhet med de allerede eksisterende europeiske dokumentasjonssentra i Norge.

Komiteen ønsker en fortsettelse av arbeidet med etablering av en fast observatørordning for Norge i Konferansen for organer med ansvar for fellesskapsanliggender (COSAC), som er utvalget med representanter for europakomiteene i EU-landenes nasjonalfor-samlinger.

Som et ledd i styrkingen av Stortingets EU-kompetanse anbefaler komiteen at det søkes etablert en hospitantordning i Europaparlamentet for politiske rådgivere i stortingsgruppene og for ansatte i Stortingets administrasjon, på linje med hospitantordningen som norsk forvaltning har i Europakommisjonen. Det bør også etableres et fast opplæringsopplegg i EU-saker for henholdsvis representanter, politiske rådgivere og Stortingets ansatte.

Komiteen ønsker at etablering av en tilstedeværelse med en utsending for Stortinget på tjenestemannsnivå i tilknytning til Europaparlamentet, tilsvarende utsendinger fra andre nordiske parlamenter, utredes.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til meldingen og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

St.meld. nr. 23 (2005-2006) - om gjennomføring av europapolitikken - vedlegges protokollen.

Oslo, i utenrikskomiteen, den 7. februar 2007

Olav Akselsen
leder

Erna Solberg
ordfører

